

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI KÖZLÖNY.

Megjelen hetenkint 3-szor: hétfőn s szombaton este és csütörtökön délelőtt. Készenléti nem adatsak vissza.	Előfizetheti a kiadóhivatalban és minden megyei postahivatalnál. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Székesfehérvár, szt.-István-tér 1.	Felolós szerkesztő: BONITZ FERENC. Kiadómlajdos: MILLER JÓZSEF.	Előfizetési ár: Egész évre . . . . . — kr. Félévre . . . . . 3 frt — kr. Negyedévre . . . . . 1 frt 50 kr. Egyes szám ára 5 kr.	A 32 helyre osztott oldal helyenkint 50 kr. Bélye. Isték külön 30 kr. Nyiltter sorokat 50 kr. Többzöri hirdetésnek elengedmény
---	---	--	---	---

Felhívás előfizetésre.

A „Fejérmegyei Napló“ szerényen, minden nagyobb reklám nélkül kezdte meg pályafutását s ennek dacára rövid félév alatt nemcsak megye, hanem a mi vidéki lapnál Magyarországon eddig még nem fordult elő, országserzte is keresett lappá lett.

A „Fejérmegyei Napló“ programja az ezeréves keresztény Magyarország politikai és társadalmi regenerálása, megszilárdítása és a Fejérmegyében is meghonosított korrüpt liberális rendszer kiküszöbölése; fegyvere a tisztesség, a jog és igazság ügy a társadalmi, mint a politikai téren, célja a közvélemény tisztességes informálása.

A „Fejérmegyei Napló“ körül a politikai élet oly kitünő publicistái és szereplői egyénei sorakoznak, a minőre a magyar vidéki hírlapirodalomban eddig példa elő nem fordult és épen ezért közleményei a politikai élet irányadó forrásaiként tekintetnek.

A „Fejérmegyei Napló“ teljesen kiküszöbölte hasábjairól a vidékies hangot, a szenzáció-hajhászatot és elszántan küzd azon neveltetlen hang, s azon, u. n. „revolverezés“ ellen, melyet a liberális sajtó a legutóbbi időben a hírlapirodalomban meghonosított. Szerkesztése oly élénk és tartalma oly sokoldalú és változatos, hogy mindenütt osztatlan tetszésre talált. Politikai és közgazdasági cikkei, hírvetái és tárcarovata mind azt felölelik, a mit a közönségnek tudni szükséges, hasznos és élvezetes. Távirataiban és legújabb tudósításaiban annyira tart lépést a napi sajtó értesüléseivel, hogy a napilapok olvasását közönségünkre nézve fölöslegessé teszi.

A „Fejérmegyei Napló“ egyszersmind a legolcsóbb vidéki lap, annyira, hogy még a szűkebb sorsuaknak is lehetővé teszi az előfizetést. Előfizetési ár: Egész évre csak 6 frt, félévre csak 3 frt, negyedévre csak 1 frt 50 kr. és havonként csak 50 kr. —

Midőn tehát az október 1-én, illetőleg október 16-án kezdődő új negyed közeledtével elvbarátainktól az előfizetések megújítását és lapunknak mennél szélesebb körben való terjesztését kérjük,

ezzel csak azon elvnek teszünk szolgálatot, melynek zászlaja alatt függetlenül és bátran, önzetlenül és kitartóan harcolunk!

A „FEJÉRMEGYEI NAPLÓ“

szerkesztősége és kiadóhivatala.

Az új alispán.

(?) Fejérmegye közönsége ma 176 szavazattal Huszár Ágostont alispánvá választotta, míg ellenjelöltje, Meszleny Benedek 64 szavazatot kapott. — Előre láttuk ezt az eredményt s ezért minden nagyobb emóció nélkül vesszük tudomásul. Tudjuk azt nagyon jól, hogy az alispánválasztás csak próbamérkőzés a megyében jelenleg létező két nagy párt: a hivatalos és a független párt között. Utóbbi párt még új, de már is erős, erősebb, mintsem hittük s ezért a hivatalos párt, a sógorpárt, a családi és hatalmi, megfelekezeti, antikatholikus érdekek pártja még számos és az ellene ma intézett támadásnál még sokkal hevesebb támadásokra lehet elkészülvé.

Az alispáni székért kitört harc végett ért — de az elvi harc a két párt között csak ma kezdődött. Nyíltan jelentjük ki ezt, mert nem szeretünk a sötétben bujkálni. Az a párt, a mely Huszár Ágostont választotta Sárközy Aurél utódjává, ma megmutatta, hogy egész ereje csak a hivatalos presszió alatt álló megyei tisztviselőkből rejlik, — kiknek legnagyobb része jobb meggyőződése ellenére s a felsőbb helyről fenyegetőző chikánok elkerülése végett szavazott a hivatalos jelöltré, és az izraelita valláson levő bizottsági tagokban, kiket a katolikusok elleni hagyományos gyűlölet vezet. E pártnak másik, kisebb része, megengedjük, hogy meggyőződésből szavazott Huszár Ágostonra, de az elvek, melyeknek ezen bizottsági tagok hódolnak, nem olyanok, melyeknek megvalósítása egyenlő volna a megye érdekeinek előmozdításával, a méltányosság, a vallásfelekezeteknek még a politikai életben is érvényesülést követelő

paritás elvével. Röviden mondva: Huszár szavaztak: a presszió alatt álló hivatalnokok, a katolicizmust gyűlölő zsidók és a felekezeti és családi érdekek szűk körében mozgó reformátusok.

Meszenyre kik szavaztak? Mindazok, a kik megtudták övni függetlenségüket a megyeházban uralkodó áramlattal szemben és a kik megvetve minden hatalmi érdeket, csak azt az elvet akarják és — meggyőződésünk szerint — fogják is győzelemre vezetni: Cuique suum. mindenkiné a magáét.

És ezen, legelőször a protestánsok által hangoztatott elv azt követelte volna most, hogy három protestáns vallású alispánra végre valahára ismét katolikus következzen. Nem egyházpolitika ez, sem ultramontanizmus, ti megyeházbeli urak, hanem igazságosság! És ugyan azon elv követelte volna azt, hogy a megye ügyeinek vezetése végre valahára kiragadtassék azon klikk kezéből, mely klikk már évek óta nem a megye jólétét mozdítja elő, nem a megye érdekeit tartja szem előtt, hanem, mint az köztudomású dolog, önző családi érdekeket. Nem személyek elleni harc ez, ti megyeházbeli urak, hanem igazságosság! Cuique suum!

No de, ne öntsük ürmöt a győztes párt örömébe. Hajoljunk meg Huszár Ágoston egyénisége előtt és üdvözljük benne Fejérmegye új alispánját. A kit üdvözlünk, annak minden jót is szoktunk kívánni s ezért kívánjuk az új alispánnak: vonja ki magát, a mennyire viszonyai megengedik, azon klikk befolyása alól, mely a megyének már annyi kárt okozott és értékesítse kipróbált közigazgatási tehetségét ne egyes érdekkörök, hanem a megye javára. Ne legyen csak végrehajtója a főispán és a kormány utasításainak, hanem legyen mindenekelőtt a megye első szolgálója, első hivatalnoka. A kormányok bukhatnak, a főispánok sem örökéletűek és a rendszerek változnak, de a nép, a nemzet, a haza körül szerzett érdemek nem halványulnak el,

hanem monumentum aere perennius emelnek a nemzeti javak hí sáfárjainak még késő nemzedékek szívében is.

Legyen Huszár Ágoston alispán a tiszta megyei közigazgatás embere, ne tekintse a megyét egy család dominiumának: akkor a mi emberünk is!

Az alispánválasztás.

Októbernek elsején be kell rukkolni. . .

Szólt ez a nóta az idén nemcsak a regrutáknak, kik ma gyűltek össze községeikből a városba, hogy innen ezredeikhez szállíttassanak, hanem szólt a Huszár-párt azon tekintélyes részének is, mely szigorúan a képviselőház mezei hadjának mintája szerint van szervezve és ma is kitűnő szavazó-anyagnak bizonyult. El is jöttek a zord idő dacára a bizottságba tartozó jegyzők, szolgabírák mind, mind, eljöttek az igazhíttű kálvinisták és a pogányhíttű izraeliták, hogy „nagy lelkesedéssel“ Huszár Ágostonra szavazzanak.

A közgyűlést csak 10 óra után nyitotta meg Fiáth Miklós báró főispán, de a vármegyeház előtt és a folyosókon, valamint az ülésteremben már 9 órákor mozgalmas élet uralkodott. A bizottsági tagok nagy számmal jöttek el és sűrű csoportokba verődve beszéltek meg gazdasági dolgaikat, községeik érdekesebb pletykáit, sőt hébo-korba az alispánválasztást is szóba hozták. Meglátszott mindjárt első tekintetre, hogy itt kapacitásának helye nincs. Mind a két párt már előre megállapított szigorú marsrutával jött el a gyűlésre, csak azzal a különbséggel, hogy a Huszár-párt marsrutája a családi érdekek szűk útja, a Meszleny-párté pedig a tiszta megyei közigazgatás és ün-

kormányzat tág mezejére vezet, a melyen még annyi a teendő.

Meg is látszott az a választás előtt elhangzott beszédeken. A főispán és Décsy Lajos úgy halmozta el Sárközyt dicsőretekkel, hogy az inter pocula, szűk családi vagy baráti körben megjárta volna, de megyei közgyűlésre nem való. Meszleny Lajos orsz. képviselő ellenben nagy hatást keltő beszédében bátran kijelentette, hogy ő Sárközytól, mint barátjától és a volt alispántól elbucuszik ugyan, de azért nem kíván szerencsét Sárközynek, a főispánnak, a kormány bizalmi emberének, ki közpályáját mint függetlenségi és 48-as párti képviselő megkezdte s mint a kormány bizalmasa folytatja.

A képviselő beszéde nagy hatást keltett. A Huszár-párt, s ez jellemző, zajos *abzug!* *eláll!* kiáltásokkal zavarta és fogadta Meszleny Lajos szavait, melyeket az ellenpárt annál harsányabb éljenzéssel fogadott. . . .

Az ülésterem a közgyűlés alatt elég mozgalmas képet nyújtott. A karzat tömve volt s különösen nagy számmal láttunk ott hölgyeket, a kik kíváncsian nézték a megyei alkotmányos életnek ma lefolyó nevezetes és ritka aktusát.

Lent a teremben vagy 250 bizottsági tag nyüzsgött, kik közt szép számmal képviselve láttuk a bizottság pap tagjait. Megjelent a közgyűlésen dr. Steiner Fülöp megyés püspök, a beteg Steckl Alajos kanonok úgy vezettette fel magát az ülésterembe, hogy Meszleny Benedekre szavazzon. Zichy Nándor gróf gyengélkedés miatt nem jelenhetett meg. Ott voltak ifj. Zichy Nándor, ifj. Zichy János, Zichy Aladár, Esterházy Miklós Mária és Cziráky Antal grófok, Kégl György, Hardy Antal

valamint Meszleny Lajos és Tóth Aladár országgyűlési képviselők is.

Az alispánválasztás.

Fiáth Miklós br. főispán, kit a terembe léptekor gyenge éljenzéssel fogadtak, röviddel tíz óra után nyitotta meg a közgyűlést.

Megnyitó beszédében, mielőtt áttér a közgyűlés tárgyára, röviden és kegyeletes szavakkal megemlékezik Vilmos főherceg haláláról és indítványozza, hogy a közgyűlés mély részvételen adjon kifejezést a főherceg halála fölött. (Általános helyeslés.)

Azután megemlékezik Fischl György megyei állatorvos haláláról is, ki 20 éven át szolgált a megyének önzetlenül, derekasan. Indítványára a közgyűlés Fischl halála fölötti részvételen ad kifejezést.

Vége áttér Sárközy Aurél alispán lemondására. A király Sárközy komáromi főispánná nevezvén ki, Sárközy beadta lemondását az alispáni állásról. Mélyen sajnálja Sárközy távozását, (éljenzés), de másrészt kinevezésében a jól megérdemelt kitüntetés látja. Mindazonáltal az ezen kinevezés fölötti örömet megzavarja az, hogy elveszti Sárközyt, a ki mindig erős támasza volt. A közgyűlést megnyitja.

Az elhangzott gyenge éljenzés után Sárközy Aurél emelt szót.

Fájó szívvel bucsuzik el — ugymond — azon megyétől, melyben életének legszebb éveit, arany ifjúságának 25 esztendejét töltötte és fájó szívvel távozik e helyről, melybe azelőtt tizedfél évvel a megye bizalma ültette. Ezen éveit a legkellemebben teltek el.

Köszönetet mond most, hogy e helyről távozik, hivatali főnökeinek, Cziráky Béla gr. és Fiáth Miklós br. főispánoknak, a kik könnyűvé tették neki pályáját, mely nemcsak babérokat, hanem töviseket is terem.

Visszatekint a múltba és első sorban a hála és kegyelet adóját rója le azon férfú iránt, a kinek köszönheti, hogy képes volt felfogni állása súlyát, a ki éveken át pártfogója és tanácsadója volt: ez a férfú

TÁRCA.

A gyűlölség útja.

— Elbeszélés. —

A „Fejérmegyei Napló“ számára írta:
Békéfi István.

(Vége.)

— Korai örömnök bankódás a vége. Megyek! Összetört szívem fájdalomra keserítse meg ujongó lelküket.

III.

A lángoló tűzkorong hatalmas fényével alighogy eltűnt a hegyomrok mögött: Teéz András a szegényági hidon át a csalitos berken keresztül a messze távolba nyúló legelő előtt levő topolyafa alatt megállapodott. Kifordított subáját csak a jobb váll tartotta, subája bal sarka pedig a tarackos földet horzsolta. Teéz András csak egyet pillentett a fél vállán s a suba menten a tarackos földre esett.

Büfölte ábrázatáról daróc ingujjával a mint lotörölte az izzadságot: egy mély fohász szakadt fel lelkéből. Mialatt a szent áhitattól áthatott bucsusok énekét közelebb hozta az esteli lég: Teéz András egyre türelmetlenebb lett. Egy végső „Isten hozzád“-ot mondott szerelmének azzal az elszánt dacos hanggal, melylyel a csnlódott szerelmesek bosznért kiáltanak. Teéz András megunt az urát, hátat fordított az öreg ember szerelmének. Öreg ember gyarló ember, özvegy ember bolond ember! Ez a hír szárnyalta be az egész falut. A hűség, melyet az a kackiás menyecske annak az özvegy embernek fogadott, „Isten hozzád“-ot mondott.

Alighogy elhangzott a bucsusok éneke, a szemlátta távolban a hullámos országúton Teéz András két alakot pillantott meg. Szemét a káprázat, lelkét a döbbenet fogta el.

A gyanu — mely kétszeres erővel nehezedett lelkére — üzte, korgette a topolyafa alul felugrott fekvő helyéről, az előtte levő göcsös-bogos fatörzs között utat nyitott magának, — utánuk ment. Bizonyosat akart tudni arról az asszonyról, ki, hogy becselenségét eltakarja, még az egek rovására is hazudott.

Az égen szürke felhők kóvályogtak. A nehéz, sűrű ködpára leszállt, mely az erdő előtt elterülő lapályt víztengerré változtatta.

Teéz Andrásné menetközben a legény kezét meg-meghimbálta, meg-megszorongatta, úgy haladtak a horgos uton lefelé, suttogva egymásnak édes szavakat.

— Merre megyünk? — kérde Bányk Sándor.

— Az erdőn keresztül. Ismered az utat?

— Az erdő e részén járatlan vagyok.

— Hosszu az erdő?

— Két órajárásnyi. Szélessége valamivel kisebb.

— Az erdő melyik részén vagy ismerős?

— A keleti részén. Ez oldalról az erdő mélyébe a vízmosásig gyalogut vezet. A vízmosás mélyében találtam meg kedvenc buga-tehenedet.

— Még el sem mondtad hogyan akadál reá?

— Bogánovits Vazul látta az erdőben, én tehát keresésére indultam. Amint bandukolva haladtam a lehullott makk- s cserfágak között, egyszer csak meghallottam a tehén bőgését. A bőgés mintha a föld mélyéből jött volna, úgy hallatszott. A hang után indultva a vízmosás partjához jutottam, mely az erdőt keresztben ketté hasítja. Itt hallgatóztam mindaddig, míg a tehén ismét hangot adott. Nagy ámulatomra a hang negyvenöt méternyi mélységből jött, hová

azon a helyen lemenni Isten-kisértés lett volna. Jóval odébb menve más helyet választottam, hogy a vízmosta öbölbe juthassak. A vízmosás oldalán megkövesedett agyagos föld rétegei s a kigyökörözött gyertyán- és bükkfa lombos ágai a lemenésnél segítségemül szolgáltak. Így jutottam a mélységbe a buga-tehénhez. A tehén okos szeméivel hálisan nézett reám s szarvánál fogva engedte magát a mélységből kivezetni.

De már reánk nehezült az est. A sötétben eltévedhetünk. Visszaforulhatnánk. — Most, midőn egészen enyémnek mondhatlak?!

— A rengeteg erdő borzadályt kelt bennem.

— A rengeteg erdőben biztonságban vagyunk. A faluban ellesik még a tekintetet is, melyet reád vetek. Mult vasárnap a templomból kijöve a mint reád pillantottam, nem észre vette az a kanesal szemű Vonyáné? Sugott is valamit az uram fülébe, mert az meg hol reám, hol pedig reád vetette gyanus tekintetét.

— Árulkodó ember ott is terem, a hol nem vetik.

A mint így mendegélve egymás közt beszélgettek, Teéz Andrásné a szeretőjével gyalogutat tévesztett. Egymást átülve haladtak beljebb és beljebb az erdő mélyébe.

A foszlányos felhők között csak olvótt bukkant elő a hold, melynek halvány világát a százados fák koronái fogták fel. Teéz Andrásné lelkét a rengeteg erdő sűrűjében nem szállta meg a fölelem, egyenes, határozott lépésekkel ment szeretője mellett, mialatt Bányk Sándor hol jobbra, hol balra, majd pedig hátra tekintgetett.

— Félsz? — kérde Teéz Andrásné szeretőjét.

néhai Szogyény-Marich László volt főispán.

Köszönetet mond tisztviselő társainak is, a kik szorgalmukkal és tevékenységükkel támogatták őt. Tartsák meg őt barátságukban ezentul is.

Végül köszönetet mond a megye közönségének is, melynek bizalmából foglalta el diszes állását. Miképen sáfarkodott ezen bizalommal, miképen tette magát érdemessé ezen bizalomra, azt nem akarja fejtegetni, de emelt fővel meri mondani, hogy mint alispán mindig a vármegye javának előmozdítására törekedett. (Eljenzés.)

Nem volt részrehajló és igazságtalan. Egyforma mértékkel mért mindenkinek. Nem ismert rang, vagyon és felekezeti különbséget (Eljenzés.) és e tekintetben mindig a király magasztos példáját követte, a ki nemrég kijelentette, hogy a vallási különbség szívében nem képez választalat, lévén mi mindnyájan egyformák az Ur ítélő széke előtt. (Eljenzés.)

Isten áldását kéri a megye közönségére s kéri, hogy épen olyan mértékben részesítse bizalmában a megye a ma megválasztandó alispánt. (Eljenzés.)

Décsy Lajos csak röviden akar szólni. Egy férfi bucsuzik el ma a megyéből — úgy mond — a ki 25 évig tevékenyen szolgált a megyének s ezen idő alatt fényes jeleit adta fedhetetlenségének, hazafiságának. Kéri a közgyűlést, határozza el, hogy Sárközy Aurél ő méltóságának érdemeit jegyzőkönyvileg megörökítse. (Eljenzés.)

Meszleny Lajos kéri a bizottsági tagokat, hogy szavait ne magyarázzák félre és roszakaratot ne keressenek bennök. Felszólalásának egyedül célja az, hogy kifejezést adjon a saját nézetének. Ezt kötelességszerűleg mondja. Nem kéri a bizottságot arra, hogy az ő álláspontját magáévá tegye. A saját meggyőződését mondja el, a melyért mindig küzdött, a melyért ezentul is mindig küzdeni fog.

A közgyűlés fájószívvel és kitüntetéssel bucsuzik el Sárközy Aurél volt főispántól. Előbbiben osztozkodik ő is. Sárközy Aurélben, kit a megye bizalma választott az alispáni diszes helyre, az egész megye és ő is jóbarátját veszíti.

— Tudja Isten! Szokatlan ez a sötétség. Aztán meg, mintha a hátunk mögött léptek zaját hallanám.

— Ugyan ki járna itt? Lépteink zajára valami nyul rezzenhetett fel a bokorból.

— Lépcső zaj volt. Előbb, hogy hátra tekintetem, ember alakját láttam.

— Képződés.

— Ki lenne az, ki minket itt háborgatja?

— Én! — kiáltá Teéz András oly hangon, mely Bánky Sándor oreiben megfagyasztá a vért.

— Férjed hangja volt.

— Földből jövő hang volt. Megszólított: Ki az, ki minket itt háborgat?

— Én! — feleli az előbbi hang.

— Kárhözott lélek üz trófát velünk?

— Mi szeretjük egymást, ki háborgat tehát itt bennünket?

— Én! — kiáltá vérfagyasztó hangon Teéz András.

— Ha-ha-ha! Férjem! Teéz Andrásné örült kacaja visszhangzott az erdő mélyében. Homlokához kapott, majd megragadta Sándor karját, s úgy vonzolta maga után.

— Nézd azt a sötét vonalat, mely amott ketté hasítja az erdőt, ott ut van. Menjünk, meneküljünk.

Teéz Andrásné erős karjával vonzolta Sándort a vízmosásához. A tompa zuhanás után a fák koronái között a negyvenöt méternyi mélységbe akkor tűzte halvány világát a hold, mikor Teéz András a vízmosás partjához ért. A mélységben látta összezúva feleségét szeretőjével együtt.

A közbizalom, nem a hatalom, nem a protekció adja e jutalmat.

Ez a bizalom volt az, mely két ízben lobogtatta a volt alispán zászlaját a függetlenségi és 48-as párt mellett. Ezen közbizalom ültette Sárközyt az alispáni székre, hogy ott ne politikát, hanem jó közigazgatást csináljon,

Ezért köszönettel tartozunk a volt alispánnak.

Sárközy Aurél most főispán. Azon politikának, melyet a kormány magáénak vall, kell, hogy a főispán terjesztője, támogatója legyen.

Megszünvén az elvek, nem marad fenn más, mint baráti érzés. Elvei ezt parancsolják, hogy ő, mint a ki függetlenségi és 48-as párt zászlaja alatt harcol, ne fogadja el Décsy indítványát. (Zajos eláll! eláll! kiáltások.)

„Jogom van beszélni és nem álllok el” vágta vissza Meszleny és ezzel fejezte be szavait:

Én Fejérmegye volt alispánjától bucsuzom, de Komárom főispánját nem üdvözölöm. (Helyeslés az egyik, ellenmondás a másik oldalon.)

Fiáth Miklós br. főispán: A miket Meszleny Lajos bizottsági tag mondott... Meszleny Lajos: Egyéni véleményemnek adtam ki-ejezést!

Fiáth Miklós br. főispán röviden csak annyit mond, hogy a közgyűlés Sárközy Aurél volt alispán érdemeit méltatja, ha Décsy indítványát elfogadja. (Helyeslés.)

Kégl György: A hirdapokból értesült a megye arról, hogy Sárközy Aurél alispán komáromi főispánná neveztetett ki, hogy Sárközy a megyei tisztikartól már elbucuzott, hogy főispáni teendőit már elvállalta és talán intézi is. (Nem! Nem! felkiáltások.)

Sárközy Aurél: Még nem vagyok installálva! (Helyeslés! Eláll! kiáltások.)

Kégl György a miket mondott, azokat magától az új főispántól hallotta. (Hosszszantartó derültség.) Sárközy már bucsulakomát is adott és a tisztikar is elbucuzott tőle.

De a megye hivatalosan csak ma tudja meg az alispán lemondását, ugyanazon a gyűlésen, mely hivatal van új alispánt választani. Ezt a két akaszt együttesen nem tartja időszerűnek. A sorrend az volna, ha a legközelebbi közgyűlés választaná az új alispánt, vagy pedig egy rendkívüli közgyűlés. (Eláll!)

Fiáth Miklós br. főispán: A hivatalos lap már közölte Sárközy Aurél kinevezését főispánná. Sárközy ezután beadta lemondását és ezt át is tette a közgyűléshez. A megüresedett állás a közigazgatási törvény szerint a legközelebbi közgyűlésen töltendő be. Az állandó választmány is foglalkozott már e kérdéssel. (Helyeslés.)

Ezért kéri a közgyűlést, hogy ejtse meg a választást ma. (Élénk helyeslés.) Esterházy Miklós Mór gróf és társai egy kérvényt nyújtottak be hozzá, melyben névszerinti szavazást kérnek. A kérvényt husz bizottsági tag írta alá, ennél fogva névszerinti szavazást rendel el. A szavazás két szavazó bizottság előtt fog történni.

A betöltendő állásra ketten jelentették be jelöltségüket: Huszái Agoston székesfejérvári főszolgabíró és Meszleny Benedek földbirtokos, megyei bizottsági tag. (Szünni nem akaró felkiáltások: Eljen Meszleny! Eljen Huszái!)

A választás,

A két szavazatszedő bizottság így alakult meg: A jobboldali mellékteremben működőnek elnöke Zichy Jenő gróf volt. Ezen bizottság előtt a székesfejérvári és a moóri járásbeli bizottsági tagok szavaztak.

A baloldali mellékteremben működő bizottság elnöke Cziráky Antal gr. volt.

Itt a sárbogárdi, vaáli és adonyi járásbeli bizottsági tagok szavaztak.

A szavazás 1/4 11 órakor kezdődött, úgy, hogy a bizottsági jegyzők neveiken szözlötték fel a bizottsági tagokat a szavazásra.

Szavazás alatt igen élénk élet uralkodott a teremben. A választás eredményét mindenki előre tudta, csak a szavazatok számárányára volt kíváncsi mindenki.

A választás háromnegyed óráig tartott. Ekkor Fiáth Miklós báró főispán ismét megnyitotta a közgyűlést és kihirdette a választás eredményét.

Összesen 240 bizottsági tag szavazott.

Ebből kapott a fejérvári és moóri járásból Huszái Agoston 97, Meszleny Benedek 28 szavazatot, a sárbogárdi, vaáli és adonyi járásból pedig Huszái Agoston 79 és Meszleny Benedek 36 szavazatot.

Összesen szavaztak Huszái Agostonra 176-an, Meszleny Benedekre pedig 64-en. Huszái Agoston tehát 112 szözlöbbséggel választatott Fejérmegye alispánjává.

A Huszáipárt a választás eredményét riadó éljenzéssel fogadta. Az új alispán nem sokára megjelenik a gyűlésteremben Sütő Arthur főjegyző kíséretében, mire Br. Fiáth főispán hosszabb beszédet intézett hozzá, melyben erősen hangsúlyozta a közbizalmat, mely őt vallás és felekezeti különbség nélkül új állásába helyezte és végül átnyújtja neki a hivatalos peczétet. Ezután Huszái Agoston leteszi a hivatalos esküt, megköszöni a törvényhatóság bizalmát, a melylyel 30 éves hivatalos működéséért, melyben sem türelmetlenség, sem részrehajlás nem vezéreltek, a megye közönsége őt megjutalmazta. Igéri, hogy férfias szilársággal fogja hivatalát teljesíteni, kéri a főispán, a tisztviselők és a törvényhatóság támogatását.

A közigazgatás államosítása.

Ezután történt azon anomalia, mely méltán indította Meszleny Pál bizottsági tagot erőlyes felszólalásra. Ugyanis még mielőtt a fejérvári főszolgabírói állás üresedésben lett volna, máris kérvények érkeztek a főispánhoz, nemcsak a főbírói, hanem a csere utján üresedésbe jött adonyi és sárbogárdi főszolgabírói állásokra, valamint ezen előleptetésük után megüresült többi állásokra. Mindezek a megyei közgyűlés tudta nélkül, annak megkerülésével, *ugyszólván egyenes főispáni kinevezés útján történtek meg alig 5 percz alatt.*

Tehát mikor az állami közigazgatásról szóló törvényjavaslat még a miniszter fiókjában vajdik, akkor az utóbbi időben hirdeté vált Fejérmegye főispánja már tényleg gyakorolja a tisztviselők egyszerű kinevezését. Ha ez nem törvényellenes önkény, ha nem a főispáni hatalom túltengése, a törvényhatóság szabad választási jogának kijátszása és megakadályozása, akkor nem tudjuk miben nyilvánul a törvényhatóság hozzászólása a megye ügyeinek vezetéséhez. Főispán előterjeszti, hogy az épen most megüresült fejérvári főszolgabírói állásra Kálmán Vince adonyi főbíró kéri magát áthelyeztetni, Adonyba pedig Póór Gusztáv sárbogárdi főszolgabíró. Az így megüresült sárbogárdi főszolgabírói állást Heltay Jenő fejérvári szolgabíró kéri, ennek állását Kornis Boldizsár III-ik aljegyző, a III-ik aljegyzői állást pedig Balassa Sándor közgazdasági gyakornok. Miután pedig mindegyik állásra csak egy pályázó van, azért főispán a kérelmezőket a kívánt hivatalokra megválasztottaknak jelenté ki, mire az illetők azonnal leteszik a hivatalos esküt is.

Mindez mondjuk egy gyűlésben, oly rohamos sietséggel történt, hogy a jelenlevőknek alig maradt ideje az új tisztviselők részére néhány harsány éljenzéssel megcserélni. Hogy mindez miért és mily úton módon történt, arról senkinek a főispánon

és a céhbelleken kívül semmi tudomása nem volt, mert a jelenlevő bizottsági tagok a győzelem első mámorában, a főispán talán még belügyminiszternek is kikáltották volna, annyira gyöngyben ment a sorsuk. — E tekintetben bátran meg is állna a helyét és számos praktikus jó tanácsot szolgáltatna a közigazgatás államosításának behozatalánál.

Meszleny Pál bizottsági tag meg is kockáztatta azon kijelentést, hogy ezen áthelyezéseket a megye közigazgatására nézve határozottan hátrányosnak tartja, annál inkább is miután sem a kijelölő bizottság, sem a főispán ezen eljárásukat itt a közgyűlés előtt egy szóval sem indokolták.

Zichy Jenő gróf Meszlenyivel szemben védelmébe veszi a kijelölő bizottság eljárását, br. Fiáth főispán pedig azon kijelentéssel, hogy a szabályok értelmében ugyan nem tartoznék felvilágosítást adni, mégis, miután mindenkinek alkalmat akar adni, hogy véleményét nyilváníthassa, megjegyzi, hogy Kálmán Vincó áthelyezését egészségi szempontokból, mert Adonyban — ugymond — nincs orvos és gyógyszerár. (Tudomásunk szerint Adonyban 2 orvos és 1 gyógyszerár van.) Poór pedig szolgálati okokból pártolja. Ezen indokolás ugyan semmiképpen sem kielégítő, és őszintébbnek tartottuk volna kijelenteni azt, hogy áthelyezések azért történtek így, miután ez leginkább megfelelt a klikk-politika érdekeinek. Külömben a főispán tiltakozik az ellen, mintha eljárásában, bármiféle „presszió” lenne. És ezzel a gúnyos kijelentéssel véget ért a közgyűlés mozgalmas hangulata. A bizottsági tagok legnagyobb része elhagyta a termet, a hátramaradtak pedig a tárgysorozatot többi pontjain siottek keresztül esni.

A megye közigazgatási állapotáról szóló alispáni jelentés felolvasása után Vasadi Balogh Lajos emel szót és a cigányügy rendezésére nézve kér alispáni intézkedést. Szűts Arthur főjegyző kijelenti, hogy az erre vonatkozó szabályrendelet jóváhagyása még nem érkezett vissza a belügyminiszteriumból.

Csiléry Sándor a megyei utak befőtésítését és a szarv tövis kiirtását sürgeti.

Szabó Sándor esikvíri jegyző a megyei utakon levő kavics sűrűség átvételét és felhasználását kéri.

Megszavaztatik. Hosszabb vita után csak a vármegyei szolgáknak lakbérilletményük iránti kérvénye tárgyalásánál volt, de végre ezt is megszavazták, úgy, hogy a központban alkalmazott szolgák lakbér illetményét évenként 10 frral fölemelték.

Egyáltalában az állandó-választmány javaslatú mind elfogadtatnak, illetőleg jóváhagyatnak. A megye tehát többek közt Pozsony megye felhívása értelmében fel fog irni a kormányhoz, hogy az „I-só magyar király” emlékére állítandó szobor tárgyában.

Továbbá tudomásul veszi Jászkuuszolnok megye átiratát, „dieso emlékezteti nagy-hazánkfia” turini lakházának közadakozás útján leendő megvétel tárgyában.

Hasonlóképp eselekedett a közgyűlés Hajdumegyének a főrendiház reformálása, Fogaras megyének egységes szabadelvű választási törvény megalkotása iránti átiratával is.

A közgyűlésnek már 2 órakor vége volt, 2 órakor a főispán ebédet adott. Az új alispán este a Magyar király c. szállóban nagy bankettet ad.

Igaz szavak.

A „Székesfehérvár és Vidéke” legutóbbi száma az alispánkérdéssel foglalkozik s ez alkalommal azon eljárást is megbolygogzi, melyet a vármegyei házból dirigált párt — feltesszük Huszár Agostonról, hogy az ő beolgozása nélkül — a sajtó útján a Meszleny-párt ellen intézett. A „Székes-

fehérvár és Vidéke” itélete annál figyelemre méltóbb, mert ezen lap a már lezajlott választási harcban a két párt egyikéhez sem csatlakozott, hanem azokon kívül állott, mert semmiféle érdek nem fűzte az egyik vagy a másik párthoz. A nevezett lap ezeket írja:

Mikor még a bizottsági tagok kevésbé gondoltak az alispánválasztásra, már a legféltlenebb támadás intéztetett papíron oly egyének ellen, kik egy vallásfelekezeten előjárói és kik teljesen távol tartották magukat a mozgalomtól. A támadás célja a terrorizmus volt. Kinek állott érdekében ezt tenni, azt nem tudni, de idővel, azt hisszük, ki fog bujni a székéből!

Az első támadást a második, harmadik követte és mindenféle mesterségesen meghurcoltattak a katolikus, a református és zsidó vallású bizottsági tagok. El lettek mondva ultramontanoknak, reakcionárius bagolyoknak, denevéreknek, klerikálisoknak, családi érdekbajhászoknak kik a vallás fegyvereivel akarják céljaikat elérni; élelmes ultramontán zsidóknak, kik mindenesetre haszonért arra a szívességre vállalkoznak, hogy a mágnások és gentryk jelöltet támogatják és mindez miért? Csak azért, hogy egyes emberek kedvük szerint meghurcolhassák azokat, kikre pik-jük van: de meghogy egymásra uszítsák a nálunk eddig békében élő vallásfelekezeteket! E kettő volt valószínűleg a cél, ez okozta az egyesek, felekezetek ellen intézett nemtelen támadásokat; ez kelhotta ama hazug hírt is, hogy a Meszleny-párt legutóbbi értekezletén 16 zsidó vallású megye bizottsági tag volt jelen. E hazug hír szolgált alapul az országos meghurcoltatásra és a zsidó megye-bizottsági tagok esetleges terrorizálására.

A napirendre került támadások, hajszák jól tudjuk, hogy nem az egyes pártok — de nem is egyes bizottsági tagok műve, hanem oyl egyéneké, kik szeretik a botrányt oly ügyekben, melyek hatáskörükbe nem tartoznak és melyek minden komolyan gondolkodó ember előtt sokkal tisztelbennek kellene lenni, micsm ily otromba dolgokra felhasználassék.

Szomorú állapotok!

A legszentebb ügynél is a jogot és igazságot csupa hece vagy haszonlesésből, avagy egyesek felbujtása következtében féktelen támadásokkal, személyek, pártok meghurcolásával akarják terrorizálni!

Ezek után mi nyugodtan boesátjuk a mi állásfoglalásunkat az elfogulatlanok elbirálása alá. Tudjuk, az ítélet nem minket sújt!

BELFÖLD

— **Az akció folytatása.** A *Vaterland* legutóbbi száma megerősíti, hogy a püspökök *feliratot intéznek a királyhoz*, de hozzáteszi, hogy ezzel a *püspöki kar akciója nem lesz befejezve*, sőt ellenkezőleg „csak akkor kezdik meg kötelesség szerű állásfoglalásukat a polgári házasság szesz, a hitet, jogot és erkölcsöt sértő határozatait és a többireformok ellen”

— **A junktim.** A főrendiház ellenzékének irányadó körében a püspöki kar-nak a vegyes házasságokból született gyermekek vallásáról benyújtott jörvényjavaslat fellett hozott határozata után mozgalom indult meg aziránt, hogy a kormánytól mindjárt a vita elején nyilatkozatot kérjenek a junktim tárgyában. E nyilatkozattól függ, írja a *M. A.* vajjon a javaslatot katolikus részről megszavazzák-e, avagy nem.

TÁVIRATOK.

Herman Ottó beszámolója.

Miskolc, okt. 1. Herman Ottó orsz. képviselő, tegnap itt nem épen számos kö-

zönség előtt beszámoló beszédet mondott. Szabadkőműves és petrolór szellemben magasztalva a kormány egyházpolitikáját, az állami közigazgatás ellen nyilatkozott, majd a kormány gazdasági és pénzügyi politikáját is rosszalta. Aztán a nemzetiségi kérdésről, végül pedig a pártokról beszélt s lehetetlennek tartja, hogy a függetlenségi pártnak liberális és antiliberális tagjai sorkáig együtt maradhatnak.

Munkástüntetés.

Bécs, okt. 1. Tegnap itt vagy 10.000 munkás az általános választási jog mellett tüntetett. Reneszavazás nem történt.

Városi és vidéki hírek.

— **A király nevenapja.** Október 4-én lesz a király nevenapja, s ezt a napot, valamint az egész monarchiában, ugy Székesfehérvárott is hagyományos loyaltással fogják megülni. A székesegyházban e napon délelőtt 9 órakor ünnepi hálaadóistentisztelet lesz, melyen dr. Steiner Fülöp megyés püspök fog pontifikálni.

— **Legfelsőbb elismerés.** Csesákly Imre. XIII. LEO Pápa költeményei fordítása művét József főhercegnek megküldvén, ő fensége megbizta főudvarmesterét, Vécsey Sándor bárót, hogy a fordítónak a beküldött érdekes mű legfelsőbb elfogadását s az előzőkeny figyelemért való szives köszönetét kijelentse.

— **Dr. Steiner Fülöp** megyés püspök tegnap este Budapestről Székesfehérvárra visszatért.

— **Tisztességes fegyverek.** A mai megyei közgyűlésen egy oly incidens történt, amelyet ámbár a jelenlevők nem vettek észre, mégis szó nélkül nem hagyhatunk. Ugyanis br. Fiáth Miklós főispán miután Meszleny Pál felszólalása után indokolta a szolgabírák áthelyezésére vonatkozó eljárását, helyot foglalva azon megjegyzést kockáztatta meg Meszleny Pál kérdésére, hogy legjobb mingig tisztességes fegyverekkel küzdeni. Nem tudjuk ugyan, hogy Meszleny Pál egyszerű felszólalásában, micsoda kifogásolni valót talál a főispán, de ha azon fegyvereket tartja tisztességeseknek, a melyekkel a ma közgyűlés folyamán saját emberei áthelyezését és megválasztását keresztül hajszolta, ugy most már teljesen tisztában lehetett azzal, hogy mit tekint a főispán ur „tisztességes fegyvereknek.” Annyit mondhatunk, hogy ily eljárás mellett, a midőn még a főispántól felvilágosítást sem lehet kérni, oly ügyekben, melyekről a bizottsági tagok legnagyobb része abszolte tudomással nem bírt, és a melyeket egy másik közgyűlésen kellett volna elintézni, ugy a törvényhatóság működése egészen illuzoriussá válik és teljesen ki van szolgáltatva a főispáni önkönynek.

— **Tanítóválasztás.** A városi közs. iskolaszék szept. 30-án d. e. 10 órakor tanító választásra gyűlt egybe Kováts István közigazgatási bizottsági kiküldött elnökle mellett. Alaghy Dezső, iskolaszéki elnök jelentést tett a pályázat eredményéről. E szerint 28 pályázó jelentkezett, a kik közt volt 5 kintű, 11 jeles, 11 jó és 1 elégséges oklevéllel bíró pályázó. Szavazásra kerülvén a dolog, Velenzky Ferencz kapott 13, Knobel Elemér 4, Katerinka István 2 és Iker János 1 szavazatot s így szótöbbséggel Volinszky Ferencz nagy-györgy-szállási tanító lett megválasztva. Egyuttal ugy intézkedett az iskolaszék, hogy az állásáról lemondott Haurtmann Anna helyére a belvárosi leányiskolába fog jönni Ullrich Anna, ennek a helyére, a selyem-

utcai iskolához Magó Károly, ennek a helyét pedig, az öreg-utcai iskolánál Velinszky Ferenc foglalja el. Több kovzsbé jelentékeny folyó ügy elintézése után az ülés háromnegyed 12-kor véget ért.

— **A Felmayer-osalád — nemesítve.** A „Budapesti Közlöny” tegnapi száma a következő legfelsőbb kéziratot közli:

Személyem körüli magyar miniszterem előterjesztése folytán Felmayer Károly székesfejérvári gyáros, valamint törvényes utódainak, a gyáripar fejlesztése körül és a köznygek terén szerzett érdemei elismeréséül, a magyar nemes-ségét díjmentesen adományozom.

Kelt Bécsben. 1894. évi szeptember hó 15-én. Ferenc József. s. k. Gróf Andrássy Gyula s. k.

— **Tanítók közgyűlése.** A sárkeresztúri közép alesperesi kerület tanítóinak közgyűlése az idén szept. 26-án, N. Lángon tartatott meg Feld Antal h. esperes és tanfelügyelő elnöksége alatt. A gyűlésen a tagok teljes számban jelentek meg. Ott voltak továbbá Zichy Gyula gr. Saly Pál esperes plébános és Schüle István plébános. Feld Antal elnök hosszabb és szakszerű megnyitó beszédében a keresztény nevelés eszközeit vizsgálta s gyönyörűen méltatta a kifejtett nagy munkásság kihatását hazánk kulturális fejlődésére. Majd a kör régi jegyzője Csima János üdvözölte az új elnököt s olvasta fel a mult ülés jegyzőkönyvét. Póntok Antal pedig a számtanból tartott előadást. Ezután Szigeti Gyula kálozi és Simpli Marika n. lángi néptanítók olvasták fel sok tanulságot rejtő dolgozatokat. A gyűlés után a jelenlevő papság a nemesszívűségéről ismeretes Zichy család vendégszerető házához, — a tanítókat, pedig ugyancsak a nemes grófi család által pazar bőséggel megrendelt ebéd elköltésére a nagy vendéglő helyiségeibe vonult.

— **Vörösmarty-ünnep.** A szeptember 28-án estejére tervezett Vörösmarty-ünnep kellemetlen idő miatt másnap, szombat este tartatott meg. Korülből négy, ötszáz fáklya fénye mellett vonultak az ünnepelő körök Vörösmarty Mihály szobrához. Seidel Lajos rendőrkapitány rövid lelkes beszédben emlékezett meg hazánk egyik legnagyobb költőjéről és felszólította a polgári dalkört, hogy a halhatatlan költő halhatatlan „szózatát” énekelje el. A „Szózat” után Welzer Gyula mondotta el „Emlékezését” Vörösmarty Mihályról. Majd egy szép tisztán csengő férfi hang a költőnek „Ha férfi lelkedet” borsdalt énekelte meglepő bizottsággal. Majd Hoffer József adta elő a költő „Honszeretet” című költeményét. Ez után „Szent az érzet” c. dal- és programmon kívül a Hazádnak rendületlenül” lelkes szavai hangzottak fel a Vörösmartyi kert nemzeti színü görögtűz fényében rezgő bokrai közül. Az egész, szépen sikerült ünnepélyt a „Hymnus” fejezte be. A szobor talapzatára két koszoru tétetett le. Egyik felirata — Vörösmarty Mihálynak 1894. szept. 28-án. — A másiké: A Székesfejérvári polgári dalkör — Vörösmarty Mihály emlékére. Az egész ünnepség méltóságán csak is a lazán fentartott rend ejtett esorbát, s mondhatjuk hogy a rendet éppen azok zavarták, kik annak fenntartására küldettek. A eszitalankodó gyermekeket fáklya tüzzel ijesztgették, egyet arcán meg is égettek. Egy ott álló tisztességes nőnek pedig mindenáron a kalapját akarta felgyújtani egy suhane..... a rendőrbiztos szeretetteljes buzdítására.

— **Eljegyzés.** Szávics Miklós es. és kir. főhadnagy eljegyezte dragomireszti Janicsáry Mariska kisasszonyt, Janicsáry Szilárd volt országgyűlési képviselő leányát Dunapentelén.

— **A rendőrség ügyelmébe.** Már napok óta ismét számos panaszt hallunk a városban uralkodó olyan állapotok fölött, melyeken a rendőrség egy kis jóakarattal könnyen segíthetne. Kezdjük mindjárt a város háza közvetlen szomszédságban. A székesegyház tornyait tudvalevőleg már hetek

óta kijavítják. A javítással elfoglalt munkások a munka idejére korláttal kerítik be ugyan a teret, hogy ne járhatson ott munkaközben senki, mert könnyen megeshetik, hogy a lecső kövek valakit megérthetnek. Ez helyes dolog, de már nem helyes az, hogy a munkások a köveket nem takarítják el, hanem ott hagyják, még vasárnap is. Különösen észlelhető ez a templom és az Anna-kápolna közt, hol a köveken kívül még homokbucok is állják az ember útját, úgy, hogy ott járni szinte lehetetlenség. A baj legnagyobb éjjel, mert Székesfejérvár dacára annak, hogy olyan közel fekszik a fővároshoz, még nem civilizációdott annyira, hogy utolsó holdnegyedkor kivilágítsa az utcákat. A templom és az Anna-kápolna közt jelenleg éjjel olyan sötétség uralkodik, hogy két találkozó ember meg nem láthatja egymást. De ez az egiptomi sötétség másutt is uralkodik, a városnak szinte összes utcáiban. Pedig nemcsak a civilizációnak, hanem a közbiztonságnak is legelmebb követelménye a világítás, nem csak a városi bizottsági tagok meg egyéb „honoráciorok” házái előtt hanem mindenütt. Itt nem szabad takarékoskodni. És mégis mekkora takarékoskodni kóvetetik a világítás törén! Az új utcából panasozlják nekünk, hogy ott már négy hét előtt beverték egy gázlámpát. A lámpa még ma sincsen megújítva s az új utca lakosai a sötétben kénytelenek járni. — Egy másik dolog, mire a rendőrség figyelmét felhívjuk, egy a lövdélen alul levő árok, mely szorosan az út mellett van. Az árok jelenleg vízzel van tele s minthogy korlát nincs előtte, már többször történt, hogy az éjjel arra járók beleesnek. — A rendőrség, ismételjük, egy kis jóakarattal talán segíthetne a bajon.

— **Baleset.** Pénteken Provizik mázolóknak 5 éves leánykája, Anna játékközben egy vizes dézsába borult, úgy, hogy arcával a vízbe került s így a megfúlás fenyegette. Szerencsére édes atyja épen akkor tért haza munkájáról s mikor leánya veszélyes helyzetét látta, odaszaladt s kikapta gyermekét a vízből. A kis leány akkor már eszméletlen volt s csak nagy nehezen lehetett a rögtön odahívott orvos segélyével életre hozni. Ha a segély néhány perccel később érkezik, a gyermek menthetetlenül el van veszve.

— **Egy veszett eb** csavargott a napokban Baracska környékén s ott Voncsora Gyula vasúti pályőrnek 10 éves fiát meg is marta. A gyermeket gyógykezelés végett a buda-

pesti Hőgyes intézetbe szállították. A kóbor kutya a marás után elünt s azóta még nem látják.

— **Körözés.** Említettük, hogy Vörösmartynek szobrára két koszoru tétetett le. Egy harmadikat is találtak ott, azonban azt már úgy lopták oda. Allítólag az őj homályában szökött oda valami rejtélyes alak; lábai vastagon betekervék, hogy áruló lábnyom hátra ne maradjon. Ugy beszélnek, hogy a költő kemény érc szobra e fölött annyira megindult hogy egyik legszebb költeményét kezdette szavalni, hogy „jártaiban utakon járász” — Biz ott 100 mélföldre mi sem terem, mint krumpli borsó, meg tök. A nyomozás folyik és azt hisszük sikerrel mert a lopott koszoru szalagja árulkodva ezt a „felfilást mutogatja: „Vörösmarty kör”. — Persze a kulturális célnak legszebb eszköze a kártya, melyet holmi Vörösmarty kismiska kedvéért kár volna letenni. Hanem volna csak valami Kossuth-szoborinnepés, hol sokkal jövedelmezőbb a mellett kifeszíteni, mennyi nagyságos ur rontaná akkor az ő „királykoronázó” város levegőjét nagy hangjával!

— **Tolvaj cseléd.** A Sósuton született 18 éves Szimanak Katalin mint cseléd szolgált Budapesten. Egy alkalommal gazdája távollétében ellopta annak vagy 60 frjtát, a miért a budapesti törényszék őt a napokban 8 havi börtönrre ítélte.

— **A székesegyházi tornyok javítása.** Ifj. Dittmár József a székesegyházi tornyok javítási munkálatainak elvállalásakor arra kötelezte magát, hogy e munkálatokat két hónap alatt be fogja fejezni. A vállalkozó azonban ezen kötelezettségének részint a rossz idő, részint pedig véletlenül közbejött akadályok miatt nem tehetett elegend s most kérvényt nyújtott be a tanáshoz, melyben a határidőnek 15 nappal való meghosszabbítását kéri.

— **Lopás.** Antal György helybeli lakos házának udvarából az éjjel ismeretlen tettesek 6 darab kövér ludat leptak. A tolvajok a ludakat a helyszínén megölték s úgy vitték el. Minthogy a házbeliek éjfélig fent voltak, azt gyanítják, hogy a lopás 1 és 2 óra közt történt.

— **Toroklob.** Ették községből írják nekünk, hogy ott két gyermek a toroklobban megbetegedett s hogy az egyik gyermek már meg is halt. A kellő óvintézkedések a betegség továbbterjedésének megakadályozására már megtették.

Coax (Pirszén)

I-ső rendü minőségben kapható métermázsánként

1 frt 80 krért

Bernstein és Káldor cég

tüzifa-, kőszén- és pirszen-raktárában

a vasuti indóház mellett.

Kivánatra a szállítás egyformán töltve — zsákokban is eszközölhetők.

Megrendelések elfogadtnak az irodában *palotai ut* 74. sz. Telephon

51. szám. Weisz Géza ur üzletében városház-tér, Günsberg Krisztina

k. a. dohánytőzsdéjében Kossuth-utca.

Tokaj városának ezen cimere

E bejegyzett védjegy
 mely az egyedül csakis Tokajban
 fenálló és a magas m. kir. kereskedelmi miniszterium elismerése alatt álló
Első Tokaji Cognac-Gyár

az eredeti „Tokaji Cognac“ egyedüli előállítójának
 bejegyzett védjegye,

a vételnél különös figyelembe veendő, mert „Tokaji Cognac“ helyett értéktelen utánzatok, melyek Tokajból nem is származnak, hozatnak forgalomba.

Kitüntetések: A magas m. k. kereskedelemügyi miniszterium által a gyár állami kedvezményben részesül. Arany érmek: Páris, Bordeaux, Nizza, Brüsszel, Haaga, London, Berlin és Chicago.

Diszoklevél, mint legmagasabb elismerés: Bécsi 1894-iki nemzetközi kiállítás.

Kapható: Karl József és Fia, Kovács Pál, Hoffmann Lajos és Főgl Gyula uraknál. Jobb venlégő és kávéházakban, gyógyszerárakban.

Vezérképviselőség: Bergmann és Fia uraknál.

TUDÓSÍTÁS!

A

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

szerkesztősége, kiadóhivatala és

KÖNYVNYOMDÁJA

SZÉKESFEJÉRVÁR

SZENT-ISTVÁN-TÉR 1-SŐ SZÁM,

A FŐTEMPLOM MELLETT.

Hirdetések a lap részére, valamint mindennemű

könyvnyomdai munkák

fölvételnek és igen olcsó áron tisztán készítettnek.